

Sygn. akt II K 52/17

PR Ds 85.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant sekr. Milena Borowska

przy udziale Prokuratora :-

po rozpoznaniu w dniach 11.05.2017r, 22.06.2017 r., 31.08.2017 r., 26.10.2017 r. i 14.12.2017 r. i 18.01.2018r. na rozprawie sprawy:

E. S. (1) z d. R., c. J. i K. z d. Z., ur. (...) w J.,

Oskarżoną o to, że:

W dniu 02 lutego 2016 roku w miejscowości J. gm. J., woj. (...) - (...) z działki leśnej o nr 705/6 w obrębie miejscowości J., po uprzednim wyrębie dokonała zaboru w celu przywłaszczenia 58 sztuk sosen o masie 33 m³ o wartości 9.900,00 zł na szkodę S. Z., M. K., A. Z. i M. Z.,

- tj. o czyn przewidziany w art. 278 § 1 kk

ORZEKA:

I. Oskarżoną **E. S. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z tym ustaleniem , że popełniła go działając wspólnie i w porozumieniu inną ustaloną osobą i za to z mocy art.278§1 kk skazuje ją i wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 i 2 kk, art.70§1 kk wykonanie wymierzonej w pkt I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2(dwóch) lat;

III. na podstawie art.72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

IV. na podstawie art.290§2 kk zasądza od oskarżonej E. S. (2) na rzecz pokrzywdzonych szkodę S. Z., M. K., A. Z. i M. Z. łącznie nawiązkę w kwocie 19.800 (dziewiętnastu tysięcy ośmiuset) złotych;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw.A. W. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym;

VI. na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżona E. S. (2) zamieszkuje w miejscowości J. przy ul.(...).

W znajdującym się w pobliżu J. lesie dziadek oskarżonej W. Z. posiadał prawo własności działki oznaczonej nr (...), za swojego życia dokonał podziału tej działki.

W wyniku tego podziału oraz na podstawie Ustawy z dn 26.10.1971r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. Nr 27,poz.250) (akt własności ziemi k.25-26, k.34, k.116-117, k.134) działka oznaczona nr (...) przypadła T. Z. (1), rodzonemu bratu matki oskarżonej – K. Z..

T. Z. (1) w październiku 1983r. wyprowadził się na południe Polski.

Jednak systematycznie odwiedzał rodzinę w J. i przekazywał środki finansowe na opłacenie należności podatkowych T. R., aż do chwili swojej śmierci w dniu 13.10.2015r. (odpis skrócony aktu zgonu k.45).

Spadkobiercami T. Z. (1) zostali jego żona S. Z. oraz córki M. K., M. Z., A. Z..

Na początku 2016r. oskarżona E. S. (2) stwierdziła , że posiada prawo do wyrębu drzew na działce nr (...) i uzgodniła z synem M. C. (1), że zorganizuje on wycinkę i sprzedaż drewna.

M. C. skontaktował się z J. Z., który wynajął K. L. (1) celem wykonania wyrębu i zrywki drewna.

Pod koniec stycznia 2016r. na zlecenie M. C. (1) K. L. dokonał wyrębu z działki nr (...) sztuk sosen o masie 33m³ i wartości 9.900 zł.

W dniu 02.02.2016r. dokonującego zrywki wyrąbanego drzewa K. L. (1) zastał A. P. Leśnictwa J..

P. nakazał K. L. wstrzymanie prac. Ten skontaktował się z J.Z. , który przybył na miejsce wraz z M. C. i oskarżoną.

Przybyła na miejsce E. S. (2) (znajdująca się w stanie nietrzeźwym) oświadczyła , że zleciła wycinkę M. C. (1) oraz , że las stanowi jej własności i przypadł jej w drodze spadkobrania po matce K. Z..

Pozostawione na miejscu drzewo zostało następnie sprzedane nieznanym nabywcom.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych wyżej oraz następujących dowodów:

zezn.śwd.A. Z. k.189, k.109, k.128-129, zezn.śwd.M. K. k.106, k.126, k.189v, zezn.śwd.M. Z. k.102, k.189v, zezn.śwd.S. Z. k.211-12, k.214, k.222-23, zezn.śwd.J. Z. k.47-48, k.190, zezn.śwd.A. J. k.36-37, k.189v-190, zezn.śwd.W. R. k.77-78, k.190, zezn.śwd.A. M. k.70-71, k.190, zezn.śwd.K. S. k.200v, dokumentacja foto k.4-6 , notatki k.7 i 8 , zezn.śwd.K. B. k.15-16, k.200-201, zezn.śwd.K. L. (1) k.40-41, k.205v, zezn.śwd.M. C. (1) k.50, dokumenty ze Starostwa Powiatowego w N. k.2-6, k.27, zaświadczenie Gmina J. k.80-92, pismo Urzędu Gminy J. k.93-98

E. S. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Przesłuchana w charakterze podejrzanej odmówiła składania wyjaśnień.

(k.159)

Na rozprawie oskarżona wyjaśniła , że drzewa wyciął jej syn M. C. (1), a ona sama dowiedziała się o tym później.

Jak stwierdziła wcześniej w ogólnej rozmowie „obiecałam mu las” , natomiast wycinkę miał przeprowadzić M. C. samodzielnie i bez jej wiedzy, a o tym zdarzeniu oskarżona miała się dowiedzieć dopiero po sprzedaży drzewa.

Ponadto oskarżona stwierdziła , że w przeszłości uzgadniała z T. Z. (1) możliwość wycinki z drzew z jego lasu.

(dow : wyjaśn.osk.E. S. k.188-189)

Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej uznać należy za całkowicie niewiarygodne , które jako sprzeczne z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami , uznać należy za przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Wskazać należy , że obecni na miejscu wycinki świadkowie w sposób jednoznaczny opisują wypowiedzi oskarżonej, z której jednoznacznie wynikało, że to ona „zleciła” synowi M. C. (1) dokonanie wycinki i że miała pełną wiedzę na temat dokonywanych czynności.

K. B. wskazuje na stwierdzenia oskarżonej, która kilkakrotnie podkreślała , że ma prawo dysponować drzewem (k.16), J. Z. wprost wskazał , że E. S. twierdziła , że prace zleciła dla M. C. (1) (k.47v), podobnie zresztą jak W. R. (k.190)

(dow : zezn.śwd.K. B. k.15-16, k.200-201, zezn.śwd.J. Z. k.47-48, k.190 , zezn.śwd.W. R. k.77-78, k.190)

Ponadto ta okoliczność wprost wynika z relacji samego M. C. (zmarłego przed rozpoznaniem sprawy) – k.50v, przy czym nawet gdyby pominąć tę relację to i tak okoliczność powyższa w ocenie Sądu została udowodniona ponad wszelką wątpliwość.

W ocenie Sądu pochodzące z tak różnych źródeł , a jednocześnie spójne i logiczne relacje zasługują na wiarę , podkreślić również należy , że z zeznań świadka K. S. wynika również , że to oskarżona poleciła synowi sprzedać wycięte drzewo.

(k.7 , zezn.śwd.K. S. k.200v)

Jako wyłącznie zmierzające do swoistego „procesowego odwrócenia uwagi” ocenić należy dywagacje oskarżonej odnośnie rzekomych praw do korzystania z działki i do pozyskanego drewna.

W świetle ustaleń procesowych nie może bowiem budzić wątpliwości , że wycinka została przeprowadzona na działce należącej do ojca i męża pokrzywdzonych T. Z. (1).

(dow : akt własności ziemi k.25-26, k.34, k.116-117, k.134) dokumenty ze Starostwa Powiatowego w N. k.2-6, k.27, zaświadczenie Gmina J. k.80-92, pismo Urzędu Gminy J. k.93-98)

Jest przy tym charakterystyczne , że E. S. akcentując okoliczności związane z zalesianiem działki (lata 70-te ub.wieku) i ustnymi ustaleniami na temat jej wykorzystania, które miały być dokonane z T. Z. (1) mimowolnie przyznaje , że miała świadomość rzeczywistej własności przedmiotowej działki.

Zdecydowanie przy tym podkreślić należy , że jakiegokolwiek ustne i nieformalne ustalenia – o ile rzeczywiście miały miejsce , co wydaje się wątpliwe – w żadnym stopniu nie uprawniały oskarżonej do dokonania wycinki z cudzego lasu.

Warto przy tym wskazać, że wiedzy odnośnie ewentualnych ustaleń nie posiadają ani córki T.Z. ani jego żona S. Z. , która ponadto wyjaśniła, że dokonywane opłaty podatku odbywało się ze środków przekazywanych na ten cel przez T. Z..

(dow : zezn.śwd.A. Z. k.189, k.109, k.128-129, zezn.śwd.M. K. k.106, k.126, k.189v, zezn.śwd.M. Z. k.102, k.189v, zezn.śwd.S. Z. k.211-12, k.214, k.222-23)

Zdaniem Sądu nie ma żadnych powodów, aby relacjom pokrzywdzonych odmówić wiary, są one bowiem spójne , konsekwentne i logiczne.

W tym kontekście zeznania A. M. czy W. R. w żaden sposób nie mogą ekskulpować oskarżonej , albowiem ewentualne ustne ustalenia mogły dotyczyć wyłącznie nieżyjącego T. Z. (1) a nie jego spadkobierców i z całą pewnością nie miały

żadnej mocy w odniesieniu do pokrzywdzonych w niniejszej sprawie, a z tych okoliczności oskarżona musiała sobie doskonale zdawać sprawę.

Nie budzi wątpliwości ilość i wartość wyciętego i zabranego w celu przywłaszczenia drzewa. Ocena doświadczonego pracownika S. (...) L. (...) oparta na osobistych oględzinach miejsca zdarzenia zasługuje na podzielenie.

(dow : dokumentacja foto k.4-6 , notatki k.7 i 8 , zezn.śwd.K. B. k.15-16, k.200-201)

W świetle przeprowadzonych dowodów w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości , że oskarżona współdziałając z M. C. (1) dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Biorąc pod uwagę , że oskarżona jest osobą dorosłą , znającą obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania , a czyn jej zarzucany (i przypisany) ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia, uznać należy , że można i należy przypisać jej winę.

Nie nasuwa również wątpliwości kwalifikacja prawna czynu , albowiem oskarżona dokonała (współdziałając również w tym zakresie z synem M. C. (1)) zaboru uprzednio wyrąbanego cudzego drzewa, realizując znamiona kradzieży z art.278§1 k.k.

Wymierzając karę oskarżonej Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających , w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nią czynów i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy , a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił przede wszystkim konsekwentny , zaplanowany i zrealizowany sposób działania oskarżonej oraz stosunkowo znaczną wartość zabranego mienia.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą uwzględnić należało dotychczasową niekaralność oskarżonej. (k.156).

W ocenie Sądu wymierzona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest w pełni adekwatna do wagi popełnionego czynu , uwzględnia również cele indywidualno- i generalno- prewencyjne kary.

Biorąc pod uwagę właściwości osobiste sprawcy Sąd uznał, iż warunkowe zawieszenie wykonanie orzeczonej kary na okres próby 2 lat jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonej obligatoryjną nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych w wysokości podwójnej wartości drewna.

O wynagrodzeniu obrońcy za obronę wykonywaną z urzędu orzeczono w oparciu o § 17 ust.2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa opłat za czynności adwokackie (...) (t.jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1714).

Ponadto Sąd - na podstawie art. 624 § 1 kpk - biorąc pod uwagę trudną sytuację rodzinną i materialną oskarżonej zwolnił ją w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

SSR Krzysztof Bieńkowski

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...) :

- (...)

3.(...)

(...).02.2018r.